

РЕШЕНИЕ

№ 1746

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20211110150672 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 558, ал. 7 във вр. с. чл. 557, ал. 1, т. 2, буква „а“ от КЗ.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от **ГАРАНЦИОНЕН ФОНД** срещу **Д. Ц. К.**, ЕГН *****, за осъждане на ответника да заплати сумата от **1715 лв.**, представляваща платено от ищеца обезщетение за имуществени вреди, настъпили вследствие на ПТП, осъществено на 23.05.2015 г. в гр. София по вина на ответника, ведно със законната лихва от предявяване на иска- 27.08.2021 г., до погасяване на задължението.

Ищецът ... твърди, че е изплатил обезщетение за щетите, причинени от реализирано на 23.05.2015 г. в гр. София по вина на ответника ПТП, който като водач на л.а. „...“, ..., движейки се по ул. „...“ по посока от бул. „...“ към кв. „...“, предприема маневра обратен завой и удря правомерно движещия се л.а. „...“, с рег. № Поддържа, че към датата на настъпването му за управлявания от ответника автомобил не е била налице сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Посочва, че е отправил регресна покана до ответника за изплащане на сумата, но не е постъпило плащане. Прилага писмени доказателства. Претендира разноски.

Ответникът **Д. Ц. К.**, ЕГН *****, в срока по чл. 131 от ГПК, подава отговор на исковата молба, с който оспорва исковете по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП, описан в констативния протокол и в исковата молба. Твърди, че процесното ПТП е причинено изцяло по вина на водача на л.а. „...“, с рег. № ..., поради неспазване на правилата за движение по пътищата, а именно- движение с несъобразена скорост при навлизане в лявата лента за движение на дясното платно по ул. „...“ с посока на движение от „...“ към кв. „...“. Посочва, че в полза на ответника **Д. К.** има влязло в сила решение по гр.д. № 13884/2015 г., по описа на СГС, I ГО, 2-ри състав, по което е присъдено обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди от процесното ПТП, причинено по вина на водача на л.а. „...“, с рег. № Поддържа, че претендираното обезщетение за имуществени

вреди не съответства на реално причинените. В условия на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Моли за отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски. Прилага списък по чл. 80 ГПК. Като доказателствено искане е заявено искане за изискване и прилагане по настоящото дело на гр. д. № 13884/2015 г., по описа на СГС, I ГО, 2-ри състав. Моли съда да задължи ищеца да представи всички документи по щета №02.08.2017 г.

Съдът, като съобрази доводите на страните, материалите по делото и закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание **чл. 288, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ (отм.); сега чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ.**

Съгласно чл. 288, ал. 1, т. 2, б. "а" от Кодекса за застраховането (КЗ), ... изплаща обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за имуществени вреди на чуждо имущество, ако пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. От цитираната разпоредба следва, че предпоставките за предвидената суброгация са ... да е изплатил обезщетение на правен субект, който има вземане за непозволено увреждане срещу водач на МПС (установяване възникнали права на увреждения срещу причинителя на вредата на основание на чл. 45, ал.1 от ЗЗД – т.е. че вредите са причинени от делинквента, с негово виновно и противоправно поведение), че отговорността е възникнала във връзка с използването и притежаването на МПС от делинквента, както и че гражданската отговорност на делинквента не е била застрахована към датата на процесното ПТП.

В тази връзка и с оглед заявените от страните твърдения и възражения, съдът е разпределил и доказателствената тежест между тях за установяване на релевантните по иска факти, като е указал на ищеца да докаже, че в причинна връзка с виновното и противоправно поведение на ответника и при управление на МПС, са причинени имуществени вреди по автомобила на другия участник в ПТП, както и че на увреденото от деликта лице ищецът е изплатил обезщетение в размер на действителните вреди.

Съответно, в тежест на ответника, и при доказване на горните факти от страна на ищеца, съдът е указал да докаже, че към датата на ПТП за управлявания от него автомобил е бил налице сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ /вкл. че е плащал своевременно вноските по премията/ или погасяване на задължението, както и другите си заявени правоизключващи възражения относно механизма на настъпване на ПТП и вината за реализираното на 23.05.2015 г. пътно произшествие.

С доклада по делото, обявен за окончателен в о.с.з. на 12.04.2022 г., без възражения от страните, съдът е обявил за безспорно между тях, че на 23.05.2015 г. гр. София е настъпило ПТП между л.а. „...“, ..., с водач ответника Д. К. и л.а. „...“, с рег. № ..., с водач И. И..

От приетото като писмено доказателство Удостоверение, изд. от СДВР- ОПП /на л.10/ се установява, че във връзка с процесното ПТП от 23.05.2015 г., по отношение на виновния водач Д. Ц. К. е било взето административно отношение, като са му били съставени АУАН № .../23.05.2015 г. за нарушение разп. на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, в резултат на което е издадено НП № .../25.06.2015 г., с което му е наложена глоба по реда на чл.-183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП, което е влязло в сила считано от 23.05.2017 г.; АУАН с бл. № .../23.05.2015 г. за нарушение на чл.315, ал.1, пр.2 от КЗ в резултат на което е издадено НП № .../17.07.2015 г., което също е влязло в сила на 21.06.2017 г. и по пр.пр. № 19440/2015 г. по описа на СРП за установени нарушения по чл.179, ал.2 вр. с ал.1 от ЗДвП било издадено НП № .../14.09.2015 г., влязло в сила на 23.05.2017 г.

От приетата справка от базата данни на Информационен център към ... на база подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на

автомобилистите /на л.11/ се установява, че за л.а. ... е имало сключена застраховка „ГО“ съгл. полица № .../24.09.2014 г. с валидност до 24.09.2015 г., която обаче е била предсрочно прекратена от 09.04.2015 г., поради „невнесена вноса“, т.е. към датата на ПТП – 23.05.2015 г. за управлявания от ответника К. лек автомобил „...“ с рег. № ... е нямало валидна ЗЗ „ГО“.

За установяване собствеността върху увреденото МПС е приет като доказателство /неоспорено от ответника/ Договор за покупко-продажба на МПС от 28.10.2014 г., с нотариална заверка на подписите на продавача и купувача, в лицето на И. И. /на л.61,62 от делото/.

От приетата в цялост преписка по образуваната пред ищеца Щета № .../02.08.2017 г., по заявление на И. Г. И., водач на л.а. „...“ с рег. № ... /увреден при ПТП от 23.05.2015 г./ се установява още, че на собственика на увредения автомобил е било изплатено обезщетение при условията на „тотална щета“ в размер на 1715 лв. Плащането е извършено на 06.12.2017 г., като след тази дата, ... е встъпил в правата на удовлетвореното пострадало от ПТП лице, като с покана за плащане от 10.04.2019 г. е поканил ответника К. да му възстанови сумата от общо 1878,00 лв., представляваща изплатеното обезщетение за имуществени вреди, ведно с ликвидационни разноси и съпътстващи разходи по определянето му.

Установява се от приетите по делото доказателства, в т.ч. от приложените по гр.д. № 13884/2015 г- по описа на СГС, такива, в частност Протокола за оглед на местопроизшествие от 23.05.2015 г., Скицата и фотоалбума към него, както и от изслушаната пред настоящия състав на съда автотехническа експертиза, че на 23.05.2015 г., около 11,50 ч., лек автомобил „...“ с рег. № ... и водач ответника К., се движи по ул. „...“ с посока от бул. „...“ към кв. и в района на № 126, при извършване на маневра „обратен завой“ участва в ПТП с попътно движещия се в лява лента, л.а. „...“ с рег. № ... ч., управляван от водача И.. Установява се от скицата на местопроизшествието, че последното е настъпило в рамките на населено място, с ограничение на скоростта на движение от 50 км.ч., за което видно от скицата е имало поставен и знак В-26 /на около 2200 м. преди ориентира/. От заключението на САТЕ е видно също, че л.а. „...“ се е движил със скорост около 75 км./ч., а произшествието е настъпило в светлата част на денонощието, при условия на суха асфалтова настилка, на прав участък от пътното платно. От установения механизъм на ПТП е видно също, че в момента на навлизане на л.а. „...“ от крайпътната територия в дясната лента за движени на ул. „...“ в посока към кв., за извършване на маневра обратен завой, лек автомобил „...“ е бил на отстояние 43,97 м., при изчислена опасна зона за спиране от 61,50 м. Изводът на вещото лице изпълнило САТЕ е, че водачът на л.а. „...“ с рег.№ ... не е разполагал с техническа възможност да спре аварийно автомобила и при пресичане на траекториите на движение на двете превозни средства, следва удар между предната част на л.а. „...“ и страничната лява част на лекия автомобил „...“ с ДК № ..., управляван от Д. К..

Безспорно се установява по делото, че процесното ПТП е настъпило по вина и на двамата водачи, ответника К. е нарушил чл.38, ал.3 от ЗДвП, като не е предприел маневра за обратен завой, без да пропусне попътно движещия се лек автомобил „...“, а водачът на последния е управлявал автомобила в нарушение на разрешената за участъка скорост от 50 км./ч. като превъзпитието е било от порядъка на 20-25 км./ч.

От събраните доказателства по делото се установява също, че водачът на л.а. „...“ И. е бил „изненадан“ от действията на другия участник в ПТП, тъй като е възприел последния като паркиран в крайпътната територия /банкета/, в дясно от платното за движение и обърнат с предната част на автомобила към кв. „...“, т.е. в неговата посока на движение, което предполага при включване в движението, същия да се включи първо в дясната лента за движение на пътното платно и с попътна на неговата посока. Предприемайки маневрата за „обратен завой“ на нерегламентирано за това място, определено ответника К. е поставил в позиция на изненада другия участник, като е предприел последователно преминаване през

двете пътни ленти, перпендикулярно на платното за движение, за да извърши обратен завой и поеме в посока към гр. София и бул. "...е", с което си действие е пресякъл траекторията на движение на л.а." и е станал основна причина за настъпване на сблъсък между тях. Настоящия състав на съда не споделя извода на решаващия състав по гр.д. № 13884/2015 г. по описа на СГС по отношение на процента съпричиняване /50/50/, тъй като счита, че превишената от водача И. скорост на движение / с 25 км./ч. повече от разрешената/ при установените пътни условия /време от денонощието, пътна настилка, атмосферни условия и др./ сама по себе си не би довела до настъпване на ПТП, ако не бе поведението и действията на другия участник, в случая ответника К. и предприетата от него маневра „обратен завой“ в нарушение разп. на чл.38 от ЗДвП и ако и да се приеме, че водачът И. е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, то неговото участие е не повече от 10 %.

Видно от заключението на САТЕ, което съдът кредитира изцяло като обективно, компетентно и кореспондиращо с писмените доказателства, от техническа гледна точка може да се направи извод, че причината за настъпване на процесното ПТП е поведението на водачът на лек автомобил" с рег. № ... – Д. К., който при потегляне от крайпътната територия и извършване на маневра за обратен завой, не пропуска движещия се по ул." с посока на движение кв. лек автомобил" с рег. № ..., вследствие на което е настъпило пътно транспортно произшествие. Вещото лице е категорично в извода си, че при сравняване на опасната зона на л.а." с рег. № ... (61,50 м.) и отстоянието на същия от мястото на удара, в момента на навлизане в дясна пътна лента в посока кв. на ул." от водача на лек автомобил" с рег. № ..., водачът на ..а не е имал техническа възможност да предотврати произшествието. В отговора на 19 задача, в.л. В. след направени изчисления и компютърни симулации е заключил, че дори и при движение с 50 км./ч. и активиране на спирачната уредба при възникване на опасността, водачът на л.а." не е имал техническа възможност да спре и предотврати произшествието.

Заключението на приетата по настоящото дело САТЕ се подкрепя и от заключенията, изготвени в хода на досъдебното производство № 11215/2015 г., изготвена от инж. И. /ДП е било прекратено с Постановление от 25.08.2015 г. на СРП/ и в хода на съдебното ди... по гр.д. № 13884/2015 г. по описа на СГС изготвена от инж. К.. Независимо от разминаванията на експертите по отношение на конкретната скорост на движение на л.а." при настъпване на ПТП /варираща между 70 км./ч. ; 71 км./ч. и 75 км./ч./ същите са категорични в изводите си, че „в момента в който водачът на л.а." е предприел маневра обратен завой, л.а." е бил на такова разстояние от мястото на удара, че независимо от скоростта му на движение, дали с разрешената за участъка от 50 км./ч. или с действителната такава от около 70-75 км./ч., то ударът между двете МПС е непредотвратим и причината за настъпилото ПТП е поведението на водача на л.а." /съгл. заключението на в.л. инж. И./. От заключението на в.л. инж. К. е видно, че според него техническите причини за настъпване на ПТП са навлизането на" на платното за движение и пресичането на траекторията на л.а." без да го пропусне, за което има задължение съгл. чл.38 от ЗДвП., както и движението на последния със скорост над разрешената от 50 км./ч., ограничена с пътен знак.

По делото няма спор между страните, че обезщетените от ищеца ... имуществени вреди по лек автомобил" са в пряка причинно следствена връзка с процесното ПТП от 23.05.2015 г. Всички описани в Техническата експертиза по Щета № .../02.08.2017 г. увреждания по л.а." с рег. № ..., в резултат от ПТП на посочената дата, са на детайли в предната част на автомобила, в която част сп. Протокола за ПТП е и настъпил удара между двата автомобила, което е още една индиция, че всички констатирани вреди при първоначалния и допълнителния оглед от експертите на ..., са били в причинна връзка с описаното в Протокола и уведомлението за Щета, произшествие.

Съдът кредитира изцяло заключението на САТЕ, прието по настоящото дело, като го

намира пълно, ясно, изготвено от лице притежаващо нужният опит и професионална квалификация.

Следва да се отбележи, че съдът в настоящия си състав не е обвързан да приеме същия механизъм на ПТП и процент съпричиняване, каквито е възприел решаващия състав на СГС, по гр.д. № 13884/2015 г., доколкото това е възприето от друг съд в мотивите му към решението, обосноваващи постановения диспозитив и частичното уважаване на предявения пред него иск /заявен на друго основание и с участието на други страни/.

Съгласно чл.297 от ГПК влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в РБългария. Разпоредбата на чл.298 от ГПК пък предвижда, че решението влиза в сила само между същите страни, за същото искане и на същото основание. Няма спор, че производството по гр.д. № 13844/2015 г. не е водено между страните по настоящото гражданско дело, образувано пред СРС. В теорията и практиката няма спор и по въпроса, че със сила на пресъдено нещо разполага единствено диспозитива на решението, а мотивите нямат задължителната сила на решението и следователно те не обвързват друг съдебен състав с изложеното в тях. Безспорно е че мотивите на съдебното решение съдържат редица юридически или доказателствени факти, но те не се ползват със задължителна сила по отношение на тези факти и доказателствената сила на мотивите може да се опровергава с всякакви доказателствени средства. По други дела между същите страни дори, те могат да бъдат предмет на спор, на доказване и на установяване, без да може срещу това да се предяви отвод за пресъдено нещо, което води до извод, че мотивите към решението не се ползват със СПН“. */така напр. решение № 57/26.02.2018 г. по гр.д. № 2736/2017 г. по описа на ВКС и др./*.

В обобщение в настоящото производство, съдът при съвкупния анализ на приетите доказателства, намира, че причина за настъпване на ПТП е противоправното поведение на двамата водачи, участници в ПТП на 23.05.2015 г., но при друго съотношение на съпричиняване, а именно 10 % за водача на л.а. „...“ и 90 % за водача на л.а. „...“. При този извод на съда за наличието на съпричиняване на вредоносния резултат и съотношението на съпричиняването, иска на ищеца се явява частично основателен до размер от 1543,50 лв. /претендираното обезщетение от 1715 лв. намалено с 10 %/, като за разликата до пълния предявен размер или за сумата от 171,50 лв. иска подлежи на отхвърляне.

Видно от заключителната техническа експертиза, изготвена в хода на приключване на Щетата, образувана при ищеца, действителната стойност на увреденото МПС към датата на ПТП е била в размер на 2450 лв., а необходимата стойност за възстановяването на щетите по л.а. съответно е възлизала на сумата от 2496,56 лв. Последното е довело до решението на ищеца щетата да бъде приключена при условията на „тотална щета“ и да изплати обезщетение в намален размер от 1715 лв. /70 % от действителната стойност на автомобила/, което съдът не намира нито за прекомерно, нито за несъответстващо на реално причинените вреди. Ето защо възраженията на ответника в този смисъл се явяват проформа заявени, а по същество - неоснователни и недоказани.

При изложените мотиви, съдът намира, че предявения иск следва да се уважи до посочения размер от 1543,50 лв., а за разликата от 171,50 лв. да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора, право на разноски имат и двете страни. Ищецът претендира и доказва такива в размер на 458,60 лв., като претендира и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в минимален размер от 100 лв. или общо сторените от ищеца съдебни разноски възлизат на сумата от 558,60 лв., от която сума на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед уважената част от иска му се следват разноски до размер **от 502,74 лв.**

На ответникът, с оглед отхвърлената част от иска също се следват разноски, на осн.

чл.78, ал.3 от ГПК. По делото има доказателства за реално извършени такива в размер на 390 лв. /за депозит за експертизата/, от които му се следват разноси до размер от 39 лв.

На адв. О., оказал безплатна правна помощ и съдействие на ответника в производството, по реда на чл.38, ал.2 вр. с ал.1, т.3 от ЗАдв. съдът определя минимално адвокатско възнаграждение от 400 лв., от която сума с оглед отхвърлената част от иска, ищеца следва да му заплати **40 лв.**

Водим от гореизложеното, съдът на осн. чл.235 от ГПК,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Ц. К., ЕГН *****, с адрес: ... **да заплати на ...**, със седалище и адрес на управление: ..., **на основание чл. 288, ал. 1, т. 2, буква „а“ КЗ /отм./ - сумата от 1 543,50 лв.** – изплатено обезщетение за имуществени вреди, причинени в резултат на ПТП, реализирано на 23.05.2015г. в гр. София, по вина на водача Д. К., управлявал лек автомобил „...“с ДК ..., без за същия да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, **ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба 31.08.2021г. до окончателно изплащане на сумата.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **Д. Ц. К., ЕГН ***** да заплати на ...**, със седалище и адрес на управление: ..., съдебни разноси в общ размер **на 502,74лв.**, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ..., със седалище и адрес на управление: ... **да плати на Д. Ц. К., ЕГН ***** сумата от 39,00 лв.** представляваща сторените от последния съдебни разноси, в съответствие с отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл. чл.38, ал.2 вр. с ал.1, т.3 от ЗАдв. ..., със седалище и адрес на управление: ... **да заплати на адв. В. В. О. от САК, с адрес на осъществяване на дейността в ... сумата от 40,00 лв.** за оказаната от него на ответника в производството безплатна правна помощ и съдействие, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____